

Arrest

nr. 120 412 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van 14 december 2012 om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt samen met zijn partner en kind België binnen op 10 november 2011.

Verzoeker en zijn partner dienen op 1 december 2011 een asielaanvraag in.

Op 8 december 2011 dient het gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De stad Oostende maakt deze aanvraag op 5 januari 2012 over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 14 januari 2012 verstuurt de advocaat van verzoeker een faxbericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij meedeelt dat verzoeker niet aanwezig kan zijn voor het gehoor op 17 januari 2012. Hij voegt medische attesten toe aangaande de vrouw en het kind.

Op 20 januari 2012 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot overname zowel aan Tsjechië als aan Nederland op grond van artikel 9, vierde lid van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Op 2 februari 2012 dient de partner van verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 22 februari 2012 weigert Tsjechië de overname van verzoeker en zijn gezin.

Op 13 maart 2012 wordt aan de partner van verzoeker een nieuwe uitnodiging verstuurd voor een gehoor op 17 april 2012.

Op 13 maart 2012 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot overname aan Duitsland op grond van 9, vierde lid van de Dublin-II-Verordening.

Op 13 maart 2012 beslist de Dienst Vreemdelingenzaken in een interne nota dat België de asielaanvraag van het gezin zal behandelen, aangezien er al drie maanden verstreken zijn.

Op 21 maart 2012 delen de Duitse autoriteiten mee dat zij verzoeker en zijn gezin zullen overnemen.

Op 17 april 2012 wordt de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard.

Op 13 april 2012 geeft de arts-adviseur zijn advies in het kader van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 17 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht op 9 mei 2012. Verzoeker en zijn partner stellen hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarin bij arrest nr. 85 754 van 9 augustus 2012 de afstand van geding werd vastgesteld.

Op 13 april 2012 deelt de advocaat van verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat verzoeker en zijn partner niet aanwezig zullen zijn op het gehoor van 17 april 2012. Hij voegt een medisch attest voor verzoekers partner bij.

Op 18 oktober 2012 worden verzoeker en zijn echtgenote opnieuw uitgenodigd om zich aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor een gehoor op 25 oktober 2012. Hierin wordt het volgende vermeld: "*Indien u binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, wordt u geacht afstand gedaan te hebben van uw asielaanvraag.*"

Op 23 oktober 2012 richt de advocaat van verzoeker een faxbericht tot de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij het volgende meedeelt: "*Cliënt werkt sinds 04.10.2012 bij arbeidscontract van onbepaalde duur (...). Cliënt stelt zich onmogelijk te kunnen organiseren om zich op 25.10.2012 bij U aan te bieden gelet op diens werkverplichtingen.*"

Op 25 oktober 2012 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 3 december 2012 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken een interne nota op waarin het volgende wordt vermeld:

“betrokkene diende zich op 25/10/2012 op onze diensten aan te melden teneinde gehoord te worden in het kader van zijn asielaanvraag.

Op 23/10/2012 stuurde de advocaat van betrokkene een fax met de vraag om een nieuwe uitnodiging te willen sturen aan zijn cliënt daar betrokkene werkt en hij zich op 25/10/2012 niet kan vrij maken.

Betrokkene heeft 15 dagen tijd om zich aan te bieden, nl. van 25/10 t.e.m. 09/11/2012. Betrokkene is tot op heden niet komen opdagen. Er zal dan ook een beslissing tot afstand van de asielaanvraag genomen worden.

Ook voor de echtgenoot wordt een afstand van de asielaanvraag genomen daar ook zij niet is komen opdagen binnen de wettelijk voorziene termijn van 15 dagen.”

Op 3 december 2012 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mee dat verzoeker en zijn partner geacht worden afstand te hebben gedaan van hun asielaanvraag.

Op 3 december 2012 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van Oostende mee dat verzoeker en zijn partner afstand hebben gedaan van hun asielaanvraag en dat aan verzoeker en zijn partner een bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden ter kennis gebracht.

Op 14 december 2012 wordt aan verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

(…).”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153 761*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen in uitvoering van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet. Uit de bewoordingen van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet blijkt dat de staatssecretaris of zijn gemachtigde niet over enige appreciatiemogelijkheid beschikt wanneer de vreemdeling zich bevindt in één of meerdere van de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van deze bepaling bedoelde gevallen. Het gebruik van het woord “moet” duidt immers op een gebonden bevoegdheid van de staatssecretaris of zijn gemachtigde.

In casu dient te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet bevindt. Deze motivering wordt door de verzoekende partij geenszins betwist. Gelet op voormelde gebonden bevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt, dient er dan ook op gewezen te worden dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel niet anders vermag dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten, een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan de verzoekende partij dan ook geen nut opleveren.

2.2 Verzoeker voert echter aan dat zijn asielprocedure nog lopende was op het ogenblik waarop hem het bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht, zodat hij over een tijdelijk verblijfsrecht beschikte en dat in dit verband artikel 52, § 2, 4° van de vreemdelingenwet is geschonden. Dit hangt samen met het motief van het bestreden bevel en dient bijgevolg eerst te worden onderzocht.

Artikel 52, § 2, 4° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan beslissen om de vluchtelingenstatus niet te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen aan de vreemdeling wanneer deze het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, een asielaanvraag indient en vraagt als dusdanig erkend te worden en:

1° [...]

2° (...)

3° (...)

4° *wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft;*

5° (...).

Uit de bewoordingen van artikel 52, § 2, 4° van de vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat dit artikel een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Er dient te worden vastgesteld dat in huidige zaak geen zulke beslissing werd genomen. Verzoeker heeft zich immers niet aangeboden voor gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is in deze zaak nog niet aan de orde. Artikel 52, § 2, 4° van de vreemdelingenwet is niet van toepassing en de schending ervan kan bijgevolg in deze niet dienstig worden aangevoerd.

Ten overvloede wordt op het volgende ingegaan. Verzoeker verduidelijkt in zijn verzoekschrift dat hij steeds tijdig heeft gemeld aan de verwerende partij waarom hij niet kon ingaan op de uitnodigingen tot gehoor in het kader van zijn asielaanvraag. Hij heeft zelf geen afstand gedaan en werd door de verwerende partij niet op de hoogte gebracht van het feit dat hij zou worden verondersteld afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag. Verzoeker meent dat hij daarom dient te worden beschouwd als een asielzoeker.

Uit de stukken van het dossier blijkt het volgende:

- Verzoeker en zijn echtgenote laten twee maal (14 januari 2012 en 13 april 2012) aan de Dienst Vreemdelingenzaken weten dat zij omwille van medische redenen niet aanwezig kunnen zijn voor het gehoor in het kader van hun asielprocedure. Op 18 oktober 2012 worden verzoeker en zijn echtgenote voor de derde maal uitgenodigd om zich aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ditmaal voor een gehoor op 25 oktober 2012. In deze uitnodiging wordt het volgende vermeld: *“Indien u binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, wordt u geacht afstand gedaan te hebben van uw asielaanvraag.”*

- Op 23 oktober 2012 richt de advocaat van verzoeker een faxbericht tot de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij het volgende meedeelt: *“Cliënt werkt sinds 04.10.2012 bij arbeidscontract van onbepaalde duur (...). Cliënt stelt zich onmogelijk te kunnen organiseren om zich op 25.10.2012 bij U aan te bieden gelet op diens werkverplichtingen.”*

- Op 3 december 2012 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken een interne nota op waarin het volgende wordt vermeld: *“betrokkene diende zich op 25/10/2012 op onze diensten aan te melden teneinde gehoord te worden in het kader van zijn asielaanvraag.*

Op 23/10/2012 stuurde de advocaat van betrokkene een fax met de vraag om een nieuwe uitnodiging te willen sturen aan zijn cliënt daar betrokkene werkt en hij zich op 25/10/2012 niet kan vrij maken.

Betrokkene heeft 15 dagen tijd om zich aan te bieden, nl. van 25/10 t.e.m. 09/11/2012. Betrokkene is tot op heden niet komen opdagen. Er zal dan ook een beslissing tot afstand van de asielaanvraag genomen worden.

Ook voor de echtgenoot wordt een afstand van de asielaanvraag genomen daar ook zij niet is komen opdagen binnen de wettelijk voorziene termijn van 15 dagen.”

- Op 3 december 2012 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mee dat verzoeker en zijn partner geacht worden afstand te hebben gedaan van hun asielaanvraag.

- Op 3 december 2012 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van Oostende mee dat verzoeker en zijn partner afstand hebben gedaan van hun asielaanvraag en dat aan verzoeker en zijn partner een bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden ter kennis gebracht.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker op 18 oktober 2012 wordt uitgenodigd voor een gehoor in het kader van zijn asielaanvraag. Deze uitnodiging vermeldt uitdrukkelijk *“Indien u binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, wordt u geacht afstand gedaan te hebben van uw asielaanvraag.”* Deze vermelding stemt overeen met hetgeen gesteld wordt in artikel 51/5, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet. Op 23 oktober 2012 deelt de raadsman van verzoeker mee dat verzoeker niet aanwezig kan zijn bij het gehoor voorzien op 25 oktober 2012 omdat verzoeker die dag aan het werk is. Uit een interne nota van de Dienst Vreemdelingenzaken van 3 december 2012 blijkt dat deze Dienst oordeelde *“Betrokkene heeft 15 dagen tijd om zich aan te bieden, nl. van 25/10 t.e.m. 09/11/2012. Betrokkene is tot op heden niet komen opdagen. Er zal dan ook een beslissing tot afstand van de asielaanvraag genomen worden.”* Hieruit kan worden afgeleid dat de Dienst Vreemdelingenzaken de werkverplichtingen van verzoeker niet heeft aanvaard als een geldige reden om zich niet aan te bieden voor het gehoor. Er dient vastgesteld te worden dat verzoeker ervan op de hoogte was dat hij 15 dagen na de verzending van de uitnodiging de tijd had om zich aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker heeft wel verwittigd dat hij op de voorziene datum van 25 oktober 2012 niet aanwezig kon zijn omdat hij die dag moest werken, maar hij is zich niet op een andere datum komen aanbieden. Daargelaten de vraag of de beslissing waarbij verzoeker wordt geacht afstand te doen van zijn asielaanvraag niet aan hem diende ter kennis worden gebracht, wordt vastgesteld dat, gelet op het geheel van de stukken van het dossier, het *in casu* niet kennelijk onredelijk is dat de gemachtigde van de staatssecretaris heeft geoordeeld dat verzoeker hierdoor afstand heeft gedaan van zijn asielaanvraag.

Bijgevolg kon verzoeker niet meer beschouwd worden als een persoon van wie de asielaanvraag nog hangende was en beschikte hij niet meer over een tijdelijk verblijfsdocument, waardoor hem zonder schending van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden gegeven dat stelt dat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten.

Bijgevolg wordt er geen afbreuk gedaan aan hetgeen in punt 2.1. van dit arrest wordt gesteld en is het beroep onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET